

Publicerad 2007-09-09 16:35 av Helena

Ensam liksom lövet

Det höstfärgade lövat trillar ner

sakta, sakta mot marken

Jag följer det med blicken

och ser på det när det landar

Alldeles ensamt ligger det där,

de andra löven sitter kvar i trädet

Lövet ser så ensamt ut där det ligger

utan någon enda vän

Jag tittar på lövet och tänker;

Sådär kan jag också känna ibland

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Helena med Poeter.se id #18625 innehar upphovsrätten